

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617012175
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7617012175.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov Ing. JUDr. Milana Husťáka a JUDr. Miroslava Baňackého v trestnej veci proti obžalovanému ml. A. C. a spol. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/130/2017 zo dňa 11. 1. 2022, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 28. júna 2022 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému ml. A. C. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému ml. A. C., nar. XX. 2. XXXX v L., trvale bytom L., P. č. XXXX/X

u k l a d á

podľa § 364 ods.1 Tr. zák., § 114 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák.

úhrnný peňažný trest vo výmere 500 (päťsto) €.

Podľa § 114 ods. 2 Tr. zák. súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 5T/130/2017 zo dňa 11. 1. 2022 uznal obžalovaných ml. A. C. a G. A. vinnými z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, ktorých sa mali dopustiť tak, že

dňa 27. mája 2017 v čase asi o 03.00 hod. až 03.30 hod. na sídlisku Západ v Levoči, počas cesty smerom k mostu, po predchádzajúcom slovnom konflikte obvinený G. A. udrel päťou do ľavej časti tváre L. A., ktorý v dôsledku úderu spadol na zem a keď vstal a pokračoval v ceste ku kruhovému objazdu na ul. Predmestie, došlo k ďalšiemu fyzickému konfliktu, pri ktorom obvinený ml. A. C. zhodil L. A. na zem, sadol si na neho a opakovane ho udrel päťou do ľavej časti tváre, v dôsledku čoho poškodený L. A. utrpel otras mozgu I. stupňa, zlomeninu jarmovej kosti a čeľuste vľavo, zlomeninu ľavej očnice a pomliaždenia a oderky v oblasti tváre, čo si vyžiadalo jeho liečenie a závažnejšie obmedzenia v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej 21 dní.

Súd za to uložil obžalovanému ml. A. C. podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona mu výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

U obžalovaného G. A. podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, pretože pokladá trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/5/2020 zo dňa 12.3.2020, právoplatného dňa 2.6.2021 v trvaní 8 (osem) mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovaným ml. A. C. a G. A. povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenému L. A., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom L., G. ulica č. XXX/XX škodu vo výške 2.918,10 eur z titulu bolestného a poškodenej DÔVERE zdravotnej poisťovni, a.s., Cintorínska č. 5, 949 01 Nitra, IČO: 35 942 436 škodu vo výške 807,68 eur z titulu vynaložených liečebných nákladov.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodeného L. A., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom L., G. ulica č. XXX/XX na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný ml. A. C. a to do výroku o vine, treste, ako aj proti výroku o povinnosti nahradiť škodu. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že s odsudzujúcim rozsudkom nesúhlasí, pretože vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že sa dopustil skutku tak, ako sa mu kladie za vinu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že poškodený L. A. prišiel k svojim zraneniam pri niektorom z viacerých fyzických konfliktov, do ktorých sa dostal v priebehu predmetného večera a ani samotný poškodený, ani svedkovia, či iné dokazovanie nepreukázali, že by práve on spôsobil poškodenému zranenie, ktoré má naplňať skutkovú podstatu trestného činu ublíženia na zdraví. Ak aj by súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že poškodenému spôsobil zranenie on, mal súd jeho konanie vyhodnotiť ako nutnú obranu, teda okolnosť vylučujúcu protiprávnosť, keďže jednoznačne svojím konaním len odvracal útok samotného poškodeného. Uvedená okolnosť v podobe nutnej obrany zároveň vylučuje aj to, že by mal spáchať trestný čin výtržníctva. Poškodený v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní popísal niekoľko fyzických konfliktov, pri ktorých ho mali napadnúť iné osoby než on, pričom tieto konflikty nastali predtým, než sa presunul ku kruhovému objazdu, kde mu mal údajne spôsobiť zranenie on. Navyše, otec poškodeného v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že videl ako udral jeho syna do pravej časti tváre, poškodený však mal zranenia zlomeninu jarmovej kosti a čeľuste vľavo a zlomeninu ľavej očnénice, teda tieto zranenia ani jeho úderom nemohol spôsobiť. S poukazom na vyššie uvedené je teda zrejmé, že poškodený L. A. sa počas jedného večera opakovane dostával do fyzických konfliktov, ktoré podľa výpovedí svedkov sám vyvolával. Navyše svedkovia zhodne uvádzajú, že poškodený bol značne pod vplyvom alkoholu a bol agresívny. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi konfliktmi, ktoré mal s poškodeným aj obžalovaný G. A., nebola žiadna objektívna a subjektívna súvislosť, snáď len časová nadväznosť a nejednalo sa o žiadne spoločné konanie z ich strany. Z vykonaného dokazovania vôbec nie je zrejmé, že zranenia, ktoré utrpel poškodený, mu mal spôsobiť on počas potýčky pri kruhovom objazde v Levoči, nakoľko z dokazovania vyplýva, že poškodený sa v daný večer dostal do viacerých potýčok pri ktorých utŕžil údery či kopance, pričom niektoré údery smerovali jednoznačne do ľavej časti tváre. Má za to, že zranenia, ktoré boli spôsobené poškodenému nie je možné jasne spojiť s jeho konaním a keďže sa nejedná o spoločné konanie viacerých páchatel'ov bolo potrebné v konaní ustáliť, ktoré zranenia pochádzajú z toho-ktorého konfliktu. Súd nebral do úvahy, že poškodený bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu a vykonáva dôkazy, ktoré sú v neprospech obžalovaného, ale aj tie, ktoré svedčia v jeho prospech, a preto pri vyhodnení týchto dôkazov by sa mal súd takisto zaoberať ich relevantnosťou a hodnotiť ich v súhrne. V prípade nejednoznačného preukázania viny obžalovaného musí súd v súlade so zásadou prezumpcie neviny oslobodiť obžalovaného spod obžaloby.

Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.02.2020 sp. zn. 25Co/21/2019 a uviedol, že súd pri hodnotení dôkazov sa nezaoberal ich relevantnosťou, nehodnotil ich v súhrne a neprihliadol na výpovede v jeho prospech. V jeho prípade nemožno dospieť k záveru, že vina bola spoľahlivo a bez dôvodných pochybností preukázaná. Z výpovedí svedkov V. Z., M. K., M. A. a V. K. je zrejmé, že

tento konflikt vyprovokoval poškodený. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že poškodený mal jeden z fyzických konfliktov s V. A., ktorého poškodený v daný večer, hoci mal byť pod značným vplyvom alkoholu, napadol a spôsobil mu zranenie hlavy. Spôsobený následok nebráni tomu, aby nutná obrana bola dôvodná.

Ďalej poukázal na to, že nerešpektovanie tohto pravidla môže viesť k odsúdeniu obrancu v rozpore s čl. 40 ods. 2 Listiny a prípadne aj čl. 39 Listiny (čl. 50 ods. 2 Ústavy SR a čl. 49 Ústavy SR) (Nález ústavného súdu ČR zo dňa 24.04.2016 sp. zn. I. ÚS 3235/15) a má za to, že uvedený judikát je analogicky aplikovateľný aj na konflikt s poškodeným, kedy je podstatné ako útok zo strany poškodeného vnímal on, nie ostatní okolostojaci, pričom je toho názoru, že nielen z jeho pohľadu, ale aj z pohľadu objektívneho pozorovateľa je potrebné dospieť k záveru, že bolo plne opodstatnené z jeho strany sa voči väčšiemu a agresívnemu poškodenému brániť.

Spolu s obžalovaným G. A. bol súdom zaviazaný spoločne a nerozdielne na náhradu škody poškodenému L. A., a poškodenej DÔVERE zdravotnej poisťovni, a. s. z titulu vynaložených liečebných nákladov. Odhliadnuc od toho, že nárok poškodeného na náhradu škody neuznáva už v jeho základe z dôvodu, že popiera samotnú vinu má za to, že nie sú splnené podmienky na to, aby súd v tejto trestnej veci jeho a obžalovaného G. A. zaviazal spoločne a nerozdielne na náhradu škody poškodeným. S poukazom na to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že k vzniku škody poškodeného nedošlo ich spoločným konaním, nie sú spolupáchatelia daného skutku, nemôže byť daný dôvod, aby boli zaviazaní zaplatiť škodu solidárne. Poukázal na skutočnosť, že jeho konanie a konanie obžalovaného G. A. nemá v súvislosti so škodou, ktorá bola spôsobená poškodenému, spoločného menovateľa. Vzhľadom na uvedené je poškodených potrebné odkázať s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Z uvedených dôvodov navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok okresného súdu vo vzťahu k jeho osobe zrušil v celom rozsahu a sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

Poškodený L. A. sa k odvolaniu obžalovaného vyjadril prostredníctvom svojej splnomocnenkyne a uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozsudkom prvostupňového súdu. Má za to, že súd na základe vykonaného dokazovania správne vyhodnotil dôkazy, a to ako jednotlivo, tak i v súhrne, na základe čoho dospel k správne záveru o tom, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku. Podľa názoru poškodeného bolo v konaní jednoznačne preukázané, že k vzniku zranení došlo v dôsledku konania obžalovaných, ktorí týmto naplnili skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ako i prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Odvolanie obžalovaného ml. A. C. poškodený považuje za nedôvodné a skutočnosti v ňom uvedené za prekrúcanie faktov, ktoré v priebehu dokazovania vyšli najavo. Napokon i súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku konštatoval, že skupina okolo obžalovaných, vrátane nich samých, rozdielne popisovala priebeh konfliktu, tento zahmlievala a snažila sa poškodeného vykresliť ako agresora a obžalovaných ako obrancov. V tejto súvislosti poškodený uvádza, že i s obranou obžalovaných spočívajúcou v tvrdení, že z ich strany šlo o nutnú obranu, sa súd prvého stupňa vysporiadal správne. Podľa názoru obžalovaného nie sú splnené podmienky na to, aby boli obžalovaní zaviazaní k náhrade škody spoločne a nerozdielne, keďže k vzniku škody nemalo dôjsť spoločným konaním obžalovaných. Z výpovede poškodeného vyplynulo, s ktorými údermi na tvári spájal vznik zranení, pričom je zrejmé, že to boli údery od oboch obžalovaných a boli smerované do častí tela poškodeného, kde objektívne (v zmysle záverov znaleckého posudku M. A.) došlo k vzniku zranení. Znalec taktiež hodnoverne potvrdil mechanizmus vzniku týchto zranení, ktorý zodpovedá výpovedi poškodeného. Má za to, že i záver súdu prvého stupňa o tom, že škodu sú obžalovaní povinní nahradiť spoločne a nerozdielne, je správny. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že vznik zranení u poškodeného bol zapríčinený konaním oboch obžalovaných.

Vzhľadom na vyššie uvedené poškodený navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ml. A. C. zamietol.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní rozsiahle dokazovanie a dôsledne sa vysporiadal s výpoveďami oboch obžalovaných, svedkov a to vrátane rozporov z nich vyplývajúcich a následne vyhodnotil dokazovanie v súlade so závermi znaleckého dokazovania, pričom závery v odôvodnení napadnutého rozsudku vyhodnotil skutočne podrobným až vyčerpávajúcim spôsobom. Vychádzajúc z výpovedí tak obžalovaných, ako aj svedkov, vrátane záverov znaleckého dokazovania mal aj krajský súd preukázané, že zranenia poškodeného L. A. vznikli práve v dôsledku konania tak obžalovaného ml. A. C., ako aj už odsúdeného G. A. a to v dôsledku ich úderov do ľavej časti tváre poškodeného L. A..

Okresný súd správne vychádzal predovšetkým z výpovede poškodeného, z ktorej je aj podľa názoru krajského súdu zrejmé, že spôsobené zranenia na tvári súvisia iba s fyzickým útokom zo strany obžalovaného ml. A. C. a odsúdeného G. A., ktorých úderov poškodený popísal ako silné, smerujúce na to isté miesto. Poškodený podrobne popísal priebeh skutku a z jeho výpovede je zrejmé, že bolesti v ľavej časti tváre vnímal už pri fyzickom napadnutí zo strany odsúdeného A. s tým, že následne ho bili ďalší, hádzali ho do brány až ku kruhovému objazdu, pričom však vylúčil, aby ho niekto v tejto časti udrel do tváre. Následne na kruhovom objazde ho napádal obžalovaný ml. A. C., kde obžalovaný sedel na ňom a udieral ho do ľavej časti tváre.

Skutkové okolnosti okresný súd ustálil v súlade s vykonaným znaleckým dokazovaním znalca M. P. A., z ktorého bol objektívne preukázaný druh, rozsah, ako aj závažnosť zranení poškodeného. Znalec potvrdil, že mechanizmus vzniku týchto zranení zodpovedal pôsobeniu tupého násillia na oblasť hlavy, horných a dolných končatín, mohlo k nim dôjsť pri fyzickom násillí spôsobom, ako to popísal poškodený. K viacpočetným pomliaždeninám v oblasti hlavy a tváre mohlo dôjsť po opakovaných úderoch päťou inou osobou do oblasti hlavy silou strednej až veľkej intenzity. Presný počet úderov sa určiť nedá, muselo však ísť o úderov opakované, v počte minimálne trikrát, pričom úderov do oblasti ľavej líca a ľavej očné museli byť veľkej intenzity. Doba liečenia a práceneschopnosti pri najzávažnejšom poranení - zlomenine jarmovej kosti, očné a čeľuste vľavo bola stanovená na 60 dní. Už po 3 týždňoch však nebol poškodený závažným spôsobom obmedzovaný v obvyklom spôsobe života, nebol odkázaný na pomoc iných osôb.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že skupina okolo obžalovaného ml. A. C. a už odsúdeného G. A., vrátane ich samých rozdielne popisovali priebeh fyzického konfliktu, jednak medzi poškodeným a už odsúdeným A. a jednak medzi poškodeným a obžalovaným ml. A. C., s čím sa však okresný súd dôsledným spôsobom vysporiadal. V súlade s vykonaným dokazovaním okresný súd správne uviedol, že všetko čo nasledovalo po konflikte medzi poškodeným a V. Z. boli už neodôvodnené útoky na poškodeného. Z prehratého obrazového záznamu z kamery Autoservisu Kedžuch je zrejmé, že celá skupina neostala pri V. Z., ale išli za poškodeným. Pozornosti okresného súdu neunikla ani skutočnosť, ktorú uviedla svedkyňa A. Y. o tom, že niečo sa zvrtilo už v bare, z ktorého všetci utekali s tým, že idú biť L. A., ktorého sa vonku zastala, lebo bol sám.

Z vykonaného dokazovania a následného odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného ml. A. C. v tom smere, že sa z jeho strany jednalo o sebaobranu, k čomu v zásade nemá krajský súd čo dodať, ani doplniť.

Ustáleným skutkovým okolnostiam zodpovedá aj zákonné ustálenie právnej kvalifikácie konania obžalovaného ml., keďže je aj podľa názoru krajského súdu nepochybné, že napadol pri kruhovom objazde na ulici Predmestie poškodeného, pričom okresný súd zároveň podrobne rozviedol, prečo a z akých dôvodov oproti podanej obžalobe nekvalifikoval konanie obžalovaného ml. a odsúdeného G. A. ako konanie v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

V zásade sa krajský súd stotožnil aj s hodnotením osoby obžalovaného ml. a jeho predchádzajúcim životom, vrátane ustálenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 36 písm. j/ a § 37 písm. h/ Tr. zák. Oproti názoru okresného súdu však krajský súd zohľadnil vo vzťahu osobe obžalovaného ml. A. C. popri skutočnosti, že sa skutku dopustil ako mladistvý aj skutočnosť, že od skutku uplynulo viac ako 5 rokov, nie sú záznamy o inej jeho trestnej činnosti a pracuje v zahraničí.

Vychádzajúc z účelu trestu u mladistvého podľa § 97 ods. 1 a nasl. Tr. zák. dospel krajský súd k záveru, že za použitia ustanovenia § 114 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 364 ods. 1 Tr. zák. postačí z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie uloženie peňažného trestu vo výške 500 eur. Obligatórne podľa § 114 ods. 2 Tr. zák. súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade spôsobenej škody poukazuje krajský súd na podrobné odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.